

Nr 639

Av herr **Lodenus m. fl.**, om pension åt kanslisten, tillika registratorn, hos första kammaren T. Vide.

1954 års riksdag beslöt på framställning av bankoutskottet (utlåtande nr 41) att godkänna en mellan riksdagens kanslideputerade och Riksdagstjänstemännens förening den 10 november 1954 ingången överenskommelse angående pensionsförhållandena för de hos riksdagen anställda tjänstemännen. Enligt punkten 3 i överenskommelsen borde, i avvaktan på riksdagens slutliga ställningstagande i frågan om en generell reglering av riksdagstjänstemännens pensionsförhållanden, uppkommande pensionsfrågor lösas genom beslut i det konkreta fallet. Härvid borde de principer, som kommit till uttryck i den som bilaga 3 till ett närmare angivet, den 24 april 1953 till fullmäktige i riksgäldskontoret överlämnat kommittébetänkande fogad PM, läggas till grund för avgörandet beträffande där åsyftade befattningshavare.

Ett aktuellt sådant pensioneringsfall föreligger nu, nämligen beträffande kanslisten, tillika registratorn, hos första kammaren Torgny Vide.

Vide, som är född den 6 mars 1902, anställdes som kanslist hos första kammaren den 15 januari 1923 och befordrades den 10 oktober 1946 till kanslist, tillika registrator. Han har alltså varit anställd i riksdagens tjänst under en tid av 34 år och därvid intill år 1953 icke åtnjutit annan tjänstledighet än vissa kortare perioder åren 1927, 1940 och 1942 för värnplikts-tjänstgöring respektive militärtjänst. År 1953 var han ledig på grund av sjukdom den 2 januari — den 17 februari och år 1954 av samma anledning den 2 — den 31 januari. Han drabbades sedan av en allvarligare sjukdom och har från och med höstsessionen 1954 varit urståndsatt att uppehålla sin befattningshavare.

Från och med den 20 oktober 1956 är Vide utförsäkrad från allmänna sjukförsäkringen.

Tjänsteläkaren Harry Blomström har förklarat, att Vide på grund av sjukdom får anses oförmögen att för framtiden på ett tillfredsställande sätt sköta sin tjänst.

Vid angivna förhållanden och då Vide icke innehar eller innehaft någon annan pensionsberättigande anställning utan sedan länge för sitt uppehälle varit helt beroende av sin inkomst från riksdagen, får det anses skäligt, att han, med hänsyn jämväl till sin långvariga tjänstetid, vid avgång

ur riksdagens tjänst med innevarande år kommer i åtnjutande av sjukpension.

Av en inom riksdagens ekonomibyrå verkställd utredning framgår, att sjukpensionens grundbelopp, med tillämpning av de i ovan omnämnda PM angivna principerna, skulle utgöra före 67 års ålder 3 864 kronor för år och efter 67 års ålder 3 324 kronor för år, vartill i vartdera fallet skulle komma rörligt tillägg.

Vi får därför hemställa,

att riksdagen måtte bevilja kanslisten, tillika registratör, hos första kammaren Torgny Vide en årlig pension enligt ovan angivna grunder att utgå från och med den 1 januari 1957.

Aldersbevis, läkarintyg och övriga till ärendet hörande handlingar kommer att tillställas vederbörande utskott.

Stockholm den 20 november 1956

Gunnar Lodenius

G. Elofsson
i Vä

G. Heüman

Sven Em. Ohlön

Ragn. Bergh

Ebon Andersson